

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. november 26.
(OR. en)

14554/18

DEVGEN 221
COHAFA 105
ACP 122
RELEX 992
SUSTDEV 17
ALIM 13
AGRI 576
FAO 50
SAN 418

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2018. november 26.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	14283/18
Tárgy:	A globális élelmezés- és táplálkozásbiztonság erősítése – A Tanács következtetései (2018. november 26.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a globális élelmezés- és táplálkozásbiztonság erősítéséről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2018. november 26-i 3654. ülésén fogadott el.

A globális élelmezés- és táplálkozásbiztonság erősítése
A Tanács következtetései

1. Tudatában annak, hogy az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás bizonytalansága súlyos globális kihívásokat képez a szegénység és a növekvő egyenlőtlenség elleni küzdelem tekintetében, a Tanács emlékeztet az EU és tagállamai azon szilárd elkötelezettségére, hogy felszámolják az éhezést és a hiányos táplálkozás minden formáját, mégpedig a fejlesztéspolitikára vonatkozó új európai konszenzussal, a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzussal és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrenddel összhangban, valamint az élelemhez való jog érvényesülésének megvalósításával.
2. Ezzel összefüggésben a Tanács emlékeztet korábbi idevágó következtetéseire¹, és üdvözli az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági kötelezettségvállalások végrehajtásáról szóló harmadik kétéves jelentést, valamint a táplálkozásra vonatkozó bizottsági cselekvési terv végrehajtásában elért eredményekről szóló harmadik jelentést.
3. A Tanács üdvözli a Bizottság által annak érdekében végzett munkát, hogy teljesüljenek az EU táplálkozással kapcsolatos kötelezettségvállalásai, valamint az annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy mozgósítson minden érintett ágazatot a táplálkozási menetrend támogatására globális és partnerországi szinten. A Tanács üdvözli különösen az EU azon pénzügyi kötelezettségvállalásának teljesítésében tett előrelépést, miszerint 2014 és 2020 között 3,5 milliárd EUR-t ruház be a táplálkozás területén, amely összegből 2,49 milliárd EUR-t 2014 és 2017 között már elkülönítettek táplálkozási programok céljára.
4. A Tanács üdvözli az EU és tagállamai által végzett együttes munkát, amely tanúsítja az élelmezés- és táplálkozásbiztonságra vonatkozó globális program alakítására és előrevitelére gyakorolt hatásukat. Az EU és tagállamai együttesen támogattak partnerországokat, valamint helyi, nemzeti és regionális érdekelt feleket abban, hogy reziliens megélhetési módokat alakítsanak ki, erősítsék a helyi élelmiszerrendszereket az élelmiszer-ellátás bizonytalansága jellemezte területeken, valamint javítsák a táplálkozási eredményeket. Ezek a fellépések alapvetően fontosak nemcsak a 2. fenntartható fejlesztési cél teljesítése, hanem a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend egészének a megvalósítása szempontjából is. E tekintetben a Tanács elismeri „A táplálkozásra vonatkozó fellépések évtizede (2016–2025)” elnevezésű ENSZ-program fontosságát.

¹ A Tanács következtetései az élelmezés- és táplálkozásbiztonságról (10392/16); a Tanács következtetései a táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervről szóló második eredményjelentésről (10679/17).

5. Noha tudatában van annak, hogy néhány ország továbbra is megfelelő előrelépést tesz az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás bizonytalanságának, valamint a gyermekek krónikus hiányos táplálkozásának a kezelésében, a Tanácsot rendkívüli aggodalommal tölti el, hogy több évtizedes visszaszorulását követően az éhezés globális szinten három éve ismét egyre nagyobb mértéket ölt, és jelenleg 821 millió személy éhezik, illetve hiányosan táplált. Ezzel egyidejűleg becslések szerint még mindig 151 millió (22 %) ötéves kor alatti gyermeket sújt növekedési elmaradás. 2017-ben 51 országban 124 millió személyt érintett az élelmiszer-ellátás válságos szintű, sürgős intézkedést szükségessé tevő akut bizonytalansága, ami 2016-hoz képest 11 %-os emelkedést jelent.
6. Tudatában annak, hogy világszerte minden harmadik személy táplálkozása hiányos, a Tanács elismeri, hogy támogatni kell az olyan, fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerekre való áttérést, amelyek biztosítják az emberek egészségét. Az éghajlatváltozás és a fegyveres konfliktusok egyre nagyobb mértékű hatása, valamint a földterületekre és a természeti erőforrásokra nehezedő, erősödő nyomás következtében súlyos kihívások fogják övezni az agrár-élelmiszeripari rendszerek képességét arra, hogy fenntartható módon hozzájáruljanak a gyorsan növekvő népségek biztonságos, egészséges és tápláló élelmiszerekkel való ellátásához. A városi agglomerációk egyre kiszolgáltatottabbá válnak, melyek közül is az afrikai városi agglomerációk növekedési rátái a legmagasabbak az egész világon, ami részben a vidék szegénységének a következménye. Annak érdekében, hogy 2030-ra meg lehessen valósítani a „zéró éhezést” és fel lehessen számolni a hiányos táplálkozás minden formáját (2. fenntartható fejlesztési cél), döntő fontosságú lesz új lendületet adni a folyamatnak és mozgósítani a nemzetközi közösséget.
7. A Tanács felhívja a figyelmet az aggasztó globális táplálkozási tendenciákra és ebben az összefüggésben a túlsúly és az elhízás egyre súlyosabb problémájára, tekintve, hogy 672 millió személy elhízott, 1,3 milliárd pedig túlsúlyos. Számos olyan országban, amelyet az élelmiszer-ellátás bizonytalansága jellemez, a túlsúly és az elhízás, illetve az alultápláltság és a hiányos táplálkozás egyéb formái párhuzamosan léteznek egymás mellett. Ezzel összefüggésben a Tanács ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassanak olyan élelmiszerrendszereket, amelyek mindenki számára fenntartható élelmezés- és táplálkozásbiztonságot garantálnak, többek között a Világélelmezés-biztonsági Bizottság élelmiszerrendszerekre és táplálkozásra vonatkozó önkéntes iránymutatásainak a kidolgozásában való közreműködés révén.

8. Elismerve az EU és tagállamai által az élelmezés- és táplálkozásbiztonság területén elért eredményeket, a Tanács támogatja a két jelentésben foglalt ajánlásokat és megállapításokat, különösen a következőket:

- a. Fokozni kell az EU és tagállamai együttes fellépését az éghajlatváltozás által a mezőgazdaságra és a globális élelmiszer-ellátásra gyakorolt súlyos hatás elleni küzdelem terén.** Az EU és tagállamai még proaktívabban fognak munkálkodni a Párizsi Megállapodás végrehajtásán és a klímaérzékeny mezőgazdaság előmozdításán, elismerve a mezőgazdasági gyakorlatok fontos szerepét az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban és az éghajlatváltozás mérséklésében, amint azt a koroniviai mezőgazdasági együttműködés keretében előirányozták, és amelyet szemléltetnek a fejlődő országoknak a nemzeti vállalásaik megvalósításában való támogatására vonatkozó egyéb kötelezettségvállalások. Ezenkívül a Tanács hangsúlyozza a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmének, valamint a talajromlás és az elsivatagosodás elleni küzdelemnek a szükségességét.
- b. El kell ismerni azt a döntő szerepet, amelyet a nők játszanak az agrár-élelmiszeripari értékláncokban, a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásban, valamint az élelmezés- és táplálkozásbiztonság garantálásában.** A Tanács felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő értékláncok kialakítása a szükséges figyelemben részesüljön, összhangban az uniós vívmányokkal, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós cselekvési tervet (GAP II) is beleértve. A nemek szerinti bontásban való jelentéstétel alkalmazását fokozni kell annak érdekében, hogy jobb képet lehessen alkotni a nők hozzájárulásáról és jobban lehessen mérni a nők elérésére, helyzetük javítására és szerepvállalásuk növelésére irányuló erőfeszítéseket. A Tanács hangsúlyozza, hogy az életciklus minden szakaszában végzett munka fontos a táplálkozásra vonatkozó uniós kötelezettségvállalások teljesítése érdekében. Továbbá a Tanács elismeri, hogy a fenntartható és inkluzív fejlődés szükségessé teszi, hogy a hiányos táplálkozás és a nemek közötti egyenlőtlenség minden formájával – köztük a nők és a lányok válság- és vészhelyzetekben tapasztalt sajátos sebezhetőségeivel – együttesen foglalkozzanak annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a beruházások összességének az eredményességét. Ebben az összefüggésben fontos fenntartani az élelmezés- és táplálkozásbiztonsággal kapcsolatos szociális védelmi mechanizmusok erősítését célzó erőfeszítéseket.

- c. **A fenntartható vidékátalakítás céljából meg kell erősíteni az Unió és a tagállamok közötti együttműködést a mezőgazdaságban az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia, a fenntarthatóság és a fejlesztés szempontjából intelligens innováció területén, a „One Planet” klímacsúcstalálkozón tett vállalásokra építve.** Fokozottabb és hosszú távú hatások elérése érdekében különös figyelmet kell fordítani a nemzeti és regionális mezőgazdasági kutatási és innovációs kapacitások megerősítésére és a több érdekelt felet tömörítő partnerségek – mint például a DeSIRA (a fejlesztés szempontjából intelligens innováció a mezőgazdasági kutatásban, *Development-Smart Innovation through Research in Agriculture*) – előmozdítására.
- d. **Folytatni kell az élelmezési válságokra és a hiányos táplálkozásra vonatkozó stratégiai megközelítés alkalmazását a humanitarizmus, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat mentén, a konfliktusok megelőzését és az arra való érzékenységet szem előtt tartó módon,** mivel a globális éhezés csökkentésének sikertelensége a világ számos pontján szorosan együtt jár a konfliktusok és az erőszak fokozódásával. A Tanács arra ösztönzi az Uniót és tagállamait, hogy a közös elemzés és a koordinált válaszingyintézkedések javítása érdekében növeljék az élelmezési válságok elleni globális hálózat támogatását, valamint újítsák meg az ENSZ érintett ügynökségei – többek között az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), a Nemzetközi Mezőgazdaság-fejlesztési Alap (IFAD) és az Élelmezési Világprogram (WFP) – tekintetében tett kötelezettségvállalásaikat. Ezen túlmenően, az éhínségek megelőzésének javítása, valamint az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás bizonytalanságához vezető strukturális okok kezelése érdekében az Uniónak és tagállamainak az uniós globális stratégiával összhangban meg kell erősíteniük a legsebezhetőbb országok rezilienciáját. A Tanács emellett hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a fegyveres konfliktusok, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és az éhínség veszélye közötti összefüggéseket, továbbá azt, hogy az EU-nak és tagállamainak el kell kötelezniük magukat a 2417. sz. ENSZ BT-határozat végrehajtásának előmozdítása mellett. A Tanács ezenkívül megjegyzi, hogy koherens és megfelelően koordinált humanitárius és fejlesztési politikákat és programokat kell ösztönözni az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának és a hiányos táplálkozásnak a kezelése, az emberi életek megmentése és a reziliencia kialakítása érdekében.

- e. **Meg kell erősíteni a mezőgazdasági kistermelők és a kis- és középvállalkozások közötti kapcsolatot, valamint a vidéki területeken a kifejezetten a munkahelyteremtésbe való beruházást** különösen a fiatalok és a nők támogatása céljából, a mezőgazdasági értékláncokon belüli inkluzív és fenntartható növekedés előmozdítása érdekében, tekintettel arra, hogy a regionális mezőgazdasági kereskedelem előmozdítása milyen fontos szerepet játszik a mélyszegénység csökkentésében. Ezzel összefüggésben a Tanács kiemeli a fenntartható beruházásokra és munkahelyekre irányuló új Afrika–Európa szövetség létrehozását célzó bizottsági kezdeményezés és a partnerségeknek a külső beruházási terven és a Szükséghelyzeti Alap Afrikáért elnevezésű alapon keresztüli megerősítésének relevanciáját, többek között a mezőgazdasági ágazat fejlesztése szempontjából, figyelembe véve az Unió és tagállamai elkötelezettségét az illegális migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelése iránt. A partnerségeket a mezőgazdasági kistermelők és a kkv-k egyedi igényeihez kell igazítani, továbbá a partnerségeknek be kell tartaniuk a mezőgazdaságba és élelmiszeripari rendszerekbe történő felelős beruházásra vonatkozó elveket, valamint folytatniuk kell a nemzeti élelmezésbiztonság keretében a földhasználat, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatások végrehajtását, mely elveket és iránymutatásokat a Világélelmezés-biztonsági Bizottság is jóváhagyta. A Tanács ezenkívül várakozással tekint a Bizottság „Munkacsoport a vidéki Afrikáért – az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság területén fennálló partnerségünk megerősítése” című ajánlása elé.
9. A Tanács nyugtázza, hogy a Bizottság által a táplálkozással kapcsolatban kiemelten kezelt országokban 2025-ig 4,7 millió gyermek kerülheti el a növekedési elmaradást. Ez a szám több mint kétszerese a tavalyi 2 milliós számnak, és azt jelzi, hogy dicséretes haladást sikerült elérni a partnerországok azon célkitűzés elérésében való támogatásában, hogy 2025-ig legalább 7 millióval csökkentsék a növekedési elmaradás eseteinek számát. A Tanács ugyanakkor rendkívül aggasztónak tartja, hogy a növekedési elmaradás visszaszorításának jelenlegi üteme még mindig nem elég gyors ahhoz, hogy a növekedési elmaradás globális szintű visszaszorítására vonatkozóan kitűzött célszámot 2025-re el lehessen érni², ami veszélyezteti a fenntartható fejlesztési célok elérését. Ezzel összefüggésben a Tanács sürgeti a Bizottságot, hogy – a tagállamokkal közösen – jelentősen fokozza erőfeszítéseit a hiányos táplálkozás valamennyi formájának (növekedési elmaradás, súlybeli elmaradás, mikrotápanyag-hiány és túlsúly) kezelése érdekében.

² Az Egészségügyi Világközgyűlés első célszáma a növekedésben elmaradó öt év alatti gyermekek világszintű számának 40 %-kal való csökkentése. Ez azt jelenti, hogy világszinten körülbelül 70 millióval kell csökkenteni a növekedésben elmaradó gyermekek számát (a 2010-es 171 millióról hozzávetőleg 103 millióra 2025-re).

10. A Tanács ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is vállaljon aktív szerepet globális szinten abban, hogy az élelmezés- és táplálkozásbiztonságot az EU fejlesztési együttműködési menetrendjének élvonalában tartja. A Tanács hangsúlyozza, hogy az EU és tagállamai együttesen hozzájárulhatnak az élelmezés- és táplálkozásbiztonság előmozdításához olyan, több ágazatot és érdekelt felet bevonó megközelítés alkalmazásával, amely a különböző ágazatokba – például a mezőgazdaságba, a szociális védelembe, az egészségügybe, az oktatásba, a vízellátásba, a csatornázásba és a higiéniaiba – integrálja a táplálkozást. Az EU-nak és tagállamainak ezért – többek között a nemzeti szintű közös programozás és a közös eredménykeretek további előmozdításával – továbbra is együtt kell munkálkodniuk, illetve a partnerekkel is együtt kell működniük a fejlesztési együttműködés koherenciájának és hatékonyságának javítása érdekében. A Tanács e célból arra is ösztönzi a partnerországokat, hogy valamennyi kulcsfontosságú érdekelt féllel szorosan egyeztetve nemzeti élelmezés- és táplálkozásbiztonsági stratégiákat dolgozzanak ki és hajtsanak végre.
11. A már fennálló és újonnan felmerülő globális kihívások fényében a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy – a táplálkozással kapcsolatos kötelezettségvállalásainak eleget téve és holisztikus uniós megközelítést alkalmazva – javasolja az élelmezésbiztonságra vonatkozó 2010. évi szakpolitikai keret, valamint a táplálkozásra vonatkozó 2013. évi szakpolitikai keret felülvizsgálatát.
12. A többéves pénzügyi keretről jelenleg zajló tárgyalások sérelme nélkül a Tanács hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani, hogy a Bizottság, a tagállamok és a nemzetközi közösség elegendő forrást bocsássonak rendelkezésre az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás bizonytalanságának hatékony kezelésére a 2. fenntartható fejlesztési cél elérése és ezzel a jelenlegi negatív tendencia visszafordítása érdekében.
13. A Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági kötelezettségvállalások végrehajtásáról szóló következő kétéves jelentésben külön számoljanak be az e tanácsi következtetések nyomán tett intézkedésekről.